



ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 7 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1966

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
235

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 4496

*Περί λήψεως ευεργετικών μέτρων δια τούς κρατούμενους
εἰς τὰς φυλακὰς βάσει τοῦ Α. Ν. 375 τοῦ 1936 καὶ
ἄλλων τινῶν διατάξεων.*

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀποφασίζομεν καὶ
διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

1. Μετατρέπονται αὐτοδικαίως αἱ κατὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ πα-
ρόντος Νόμου ἐκτιόμεναι ποιναὶ θανάτου καὶ ἰσοβίου καθείρ-
ξεως εἰς τὴν ποινὴν τῆς προσκαίρου καθείρξεως 20 ἐτῶν
καὶ μετρίάζονται αὐτοδικαίως αἱ ποιναὶ προσκαίρου καθείρ-
ξεως 10 - 20 ἐτῶν εἰς τὴν ποινὴν τῆς προσκαίρου καθείρξεως
10 ἐτῶν, αἱ ἐπιβληθεῖσαι ἐπὶ παραβάσει τοῦ Α.Ν. 375 καὶ
376 τοῦ 1936, Γ' Ψηφίσματος τοῦ 1946 καὶ τοῦ Α.Ν. 509)
1947, ὡς οἱ νόμοι οὗτοι συνεπληρώθησαν καὶ ἐτροποποιήθησαν
μεταγενεστέρως, καθὼς καὶ ἐπὶ ἀνυποταξία, λιποταξία ἢ
αὐτομολία, ἐφ' ὅσον τὰ τελευταῖα ταῦτα ἐγκλήματα ἔχουσιν
οἰανδήποτε σχέσιν πρὸς τὰ προβλεπόμενα ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 13
τοῦ Νόμου 2058)1952.

2. Οἱ κατὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος νόμου, μὴ λαμβανομένου
ὑπ' ὅψιν τοῦ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον μετριασμοῦ
ἐκτιόντες ποινὴν φυλακίσεως ἢ προσκαίρου καθείρξεως μέχρι
10 ἐτῶν ἐπὶ τισὶ τῶν ἐν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ ἐγκλη-
μάτων ἀπολύονται τῶν φυλακῶν ὑφ' ὅρον ἅμα τῇ δημοσίευσί
τοῦ παρόντος.

Ἐὰν ὁ οὕτω ἀπολυθεὶς ἐντὸς πενταετίας ἤθελεν υποπέσει
εἰς ἐγκλημα ἐκ δόλου πηγάζον ἕνεκα τοῦ ὁποίου ἐπεβλήθη εἰς
αὐτὸν ἀμετακλήτως καὶ οἰονδήποτε χρόνον ποινὴ φυλακίσεως
ὑπερβαίνουσα τοὺς τρεῖς μῆνας ἐκτίει ἀνδροστικῶς καὶ ὁλό-
κληρον τὸ ὑπόλοιπον τῆς ἀνασταλείσης ποινῆς.

3. Ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἀπόλυσις δια-
τάσσεται ὑπὸ τοῦ Εἰσαγγελέως τῶν Πλημμελειοδικῶν τοῦ τό-
που τῆς κρατήσεως. Πᾶσα δὲ ἀμφισβήτησις περὶ τὴν ἐφαρ-
μογὴν τοῦ παρόντος νόμου λύεται ἀμετακλήτως ὑπὸ τοῦ Συμ-
βουλίου Πλημμελειοδικῶν τοῦ τόπου τῆς ἐκτίσεως.

Ἄρθρον 2.

1. Ἐκ τῆς περιπτώσεως γ' τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ
νόμου 2058)1952 «περὶ μέτρων εἰργενέσεως» διαγράφεται ἡ
φράσις «ἐξαίρεσις τῶν ἀδικημάτων τοῦ Α.Ν. 375)1936» καὶ
προτίθεται ὡς περίπτωσις ε' εἰς τὴν αὐτὴν ὡς ἄνω παρά-
γραφον «διὰ παραβάσεις τῶν Α.Ν. 375 καὶ 376)1936».

2. Ὡς ἐκτιόμεναι ποιναὶ διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἄρθρου 13
τοῦ νόμου 2058)1952 νοοῦνται αἱ διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ πα-
ρόντος νόμου μετατρέπόμεναι.

3. Εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 13 περιλαμβάνονται οἱ
κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Νόμου κρατούμενοι εἰς
τὰς φυλακὰς ἀνεξαρτήτως τοῦ χρόνου τῆς καταδίκης τῶν.
Ἐπίσης ὑπάγονται οἱ τυχόντες διακοπῆς τῆς ποινῆς τῶν λῶ-
φῳ κινδύνου ἀνηκέστου ἐλάξεως τῆς ὑγείας τῶν.

4. Ἡ διάταξις τῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ νόμου 2058)
1952 ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τῶν ὑποδίκων κρατούμενων κατὰ
τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου.

5. Αἴρονται οἱ ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ
Νόμου 2058)1952 ἢ διὰ Βουλευμάτων τοῦ Συμβουλίου τῶν
Πλημμελειοδικῶν ἀφορώντων ἐγκλήματα περὶ ὧν τὸ ἄρθρον
13 τοῦ αὐτοῦ Νόμου 2058)1952 ἐπιβληθέντες περιοριστικοὶ
ὅροι οἱ δὲ ἀναφυλακισθέντες διὰ γεννημένης παραβάσεως τῶν
ὁρῶν τούτων ἢ ἑάτει τοῦ ἄρθρου 107 Ν.Π.Κ. ἀπολύονται τῶν
φυλακῶν.

Ἄρθρον 3.

1. Τὸ ἄρθρον 14 τοῦ Νόμου 2058)1952 ἀντικαθίσταται
ὡς ἑξῆς:

«Ἄρθρον 14. Περὶ τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀπο-
λύσεως ἀποφαίνεται ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης μετὰ γνώ-
μην πενταμελοῦς Ἐπιτροπῆς συγχροτουμένης δι' ἀποφάσεως
τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργοῦ ἐκ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ Ὑπουρ-
γείου Δικαιοσύνης ὡς Προέδρου, τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ Σω-
φρονιστικῆς Διοικήσεως παρὰ τῷ αὐτῷ Ὑπουργείῳ, ἐνὸς Δι-
καστικοῦ Λειτουργοῦ ἀπὸ τοῦ ἐλαφύ τοῦ Ἀντισυγγελέως Ἐρε-
τῶν ἢ Ἐφέτου καὶ ἄνω, ἐνὸς Στρατιωτικοῦ Δικαστικοῦ Συμ-
βούλου ε' τάξεως καὶ ἄνω ὀριζομένου μετὰ τοῦ ἀναπληρω-
τοῦ τοῦ κατόπιν προτάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Ἀμύνης
καὶ ἐνὸς ἀνωτέρου ἢ ἀνωτάτου Ἀξιωματικοῦ τῶν Σωμάτων
Ἀσφαλείας, ὀριζομένου μετὰ τοῦ ἀναπληρωτοῦ τοῦ κατόπιν
προτάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως. Τὸν Γενικὸν
Γραμματέα ἀπόντα ἢ κωλυόμενον ἀναπληροῖ ὁ Γενικὸς Διευ-
θυντὴς τῆς Σωφρονιστικῆς Διοικήσεως, τοῦτον δὲ ἕτερος Γε-
νικὸς Διευθυντὴς ἢ Διευθυντὴς τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης
καὶ τὸν Ἀντισυγγελέα Ἐρετῶν ἢ Ἐφέτην ἕτερος ἀνώτερος
Δικαστικὸς λειτουργὸς ὀριζόμενοι διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως
τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ. Ἐπίσης διὰ τῆς αὐτῆς
ἀποφάσεως ὀρίζεται εἰς τῶν Τμηματορχῶν ἢ Εἰσηγητῶν τοῦ
Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης ὡς Γραμματεῦς.

Ἄρθρον 4.

1. Θεωροῦνται παρὰγεγραμμένοι αἱ ἀξιόποιναι πράξεις αἱ
τελεσθεῖσαι ἐν Κρήτῃ μέχρι τῆς δημοσίευσως τοῦ Νόμου

2058 του 1952 «περί μέτρων ειρηνεύσεως» ως και επί τούτω εκδοθείσαι καταδικαστικαί αποφάσεις δι' αδικήματα αναφερόμενα εἰς τὸ ἄρθρον 13 τοῦ ὡς ἄνω Νόμου 2058) 1952 ἐφ' ὅσον οἱ ὑπαίτιοι τούτου ἤθελον ἐμφανισθῇ αὐθορμήτως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου εἰς τινὰ Δικαστικήν, Στρατιωτικήν ἢ Ἀστυνομικὴν Ἀρχὴν τῆς Χώρας.

2. Οἱ αὐθορμήτως κατὰ τὰ ἐκτεθέντα ἐμφανιζόμενοι ἀφένονται ἀμέσως ἐλεύθεροι.

3. Πᾶσα ἀμφισβήτησις ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος ἁρθρου λύεται ἀμετακλήτως ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου Πλημμελειοδικῶν τοῦ τόπου τῆς αὐθορμήτου ἐμφανίσεως.

Ἄρθρον 5.

Εἰς τοὺς ἐντὸς τριῶν ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐνεργηθησομένους διαγωνισμοὺς ἐμμ. παρέδρων παρὰ Πρωτοδικαῖς καὶ Εἰσαγγελίαις γίνονται δεκτοί, κατὰ παρέκκλινιν τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων 1) δικηγόροι ἀσκήσαντες ἐπὶ διετίαν τὸ δικηγορικὸν ἐπάγγελμα ἐνώπιον πολυμελοῦς δικαστηρίου, πιστοποιουμένης τῆς συνεχοῦς ἀσκήσεως τῶν ὑπὸ τοῦ οἰκείου Δικηγορικοῦ Συλλόγου καὶ τοῦ Προέδρου καὶ Εἰσαγγελέως τοῦ παρ' ᾧ ὑπηρετοῦσι δικαστηρίου 2) Εἰρηνοδίκαι· ἔχοντες διετὴ ὑπηρεσίαν Εἰρηνοδίκου ἢ διετὴ τοιαύτην δικηγόρου καὶ Εἰρηνοδίκου, διὰ τὴν συμπλήρωσιν δὲ τῆς διετοῦς δικηγορίας εἰς τὰς περιπτώσεις 1 καὶ 2 ὑπολογίζεται καὶ ὁ, πέραν τῆς διετίας χρόνος ἀσκήσεως πρὸ τοῦ διορισμοῦ τῶν ὡς δικηγόρων καὶ 3) Πτυχιούχοι τῆς Νομικῆς

Σχολῆς ὑπηρετήσαντες ἐπὶ τριετίαν μετὰ τὴν λήψιν τοῦ πτυχίου τῶν ὡς Γραμματεῖς πολυμελῶν Δικαστηρίων ἢ Εἰσαγγελιῶν ἢ Εἰρηνοδικείων ἢ Πταισματοδικείων ἢ ἐπὶ πενταετίαν ὡς ὑπογραμματεῖς πολυμελῶν Δικαστηρίων ἢ Εἰσαγγελιῶν.

Οὗτοι δεόν νὰ ἔχωσι συμπληρώσει τὸ 25ον ἔτος τῆς ἡλικίας τῶν καὶ νὰ μὴ ὑπερβαίνωσι τὸ 40ον.

Ἄρθρον 6.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Φεβρουαρίου 1966

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

Β.

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Κ. ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Φεβρουαρίου 1966

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Κ. ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ